

Toamna

Daniela_zaharia87

Toamna

Alaiul verii, fierbinte și ostenitor
Dispare-ncet spre alte zări,
Căci toamna se așterne,
Și norul lacrimile-și cerne,
Iar vântul rece alungă arșița dorințelor pierdute-n veri.

Sublimă, tu, încântătoare,
Nici prea caldă, nici prea rece,
Când tu vii, dogoarea trece,
Și-n fața ta se-apleacă mândrul soare, chiar de-l stinge, chiar de-l doare...

Răsar dorurile-ascunse-n vară,
Și plouă-n sufletele ruginii,
Și-anceput să mi se pară
Că te-aștept și nu mai vii, Toamnă, tu, de ce nu vii?

Vino și încântă-mă cu măreția ta!
Vino, suflă peste mine!
Hai, așterne frunzele și pacea ta,
Și fă vara să suspine! Aruncă ploaia peste mine!

Splendoarea ta căzură peste-alei,
Peste plaiuri, peste văi și pe hotare.
Nu mai pleci, aici rămâi! Toarnă lacrimile peste soare!

Daniela Zaharia